

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 636/2026
03.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Глоговца, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К.357/24 од 17.09.2025. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 328/25 од 18.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Глоговца, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К.357/24 од 17.09.2025. године и Вишег суда у Шапцу Кж1 328/25 од 18.12.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К.357/24 од 17.09.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, која ће се извршити тако што окривљени не сме да напушта просторије у којима станује, без примене мере електронског надзора. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећена је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж1 328/25 од 18.12.2025. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Шапцу и браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Шапцу, Судска јединица у Богатићу К.357/24 од 17.09.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Миодраг Глоговац, због битне повреде

одредаба кривичног поступка из члана 438. став став 2. тачка 1) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање или је преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и наводи као незаконит доказ фотографије које је сачинила и приложила оштећена, на којима се налази садржај СМС порука комуникације са окривљеним. По ставу браниоца начин прибављања ових доказа је незаконит, а суд је извршио увид у њих и на њима засновао своју пресуду.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП је прописано да је „исправа“ сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице која се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2.).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин.

Одредбом члана 139. став 1. ЗКП је прописано да исправу по службеној дужности или на предлог странака прибавља орган поступка или подносе странке, по правилу, у оригиналу.

Првостепени суд је на главном претресу извршио увид у писане доказе, па и у СМС поруке комуникације са окривљеним, које је доставила оштећена, што по оцени Врховног суда, представља увид у исправе, а што је, сходно одредби члана 138. став 1. ЗКП, предвиђено као један од начина на који се врши доказивање исправом. У конкретном случају ради се о подацима добијеним са мобилног телефона оштећене, које је она у циљу заштите својих интереса сама сачинила и доставила ОЈТ у Шапцу, којима је поткрепила своје усмене тврдње везано за радње извршења кривичног дела окривљеног у предметном догађају и који представљају предмете који су подобни да служе као доказ неке чињенице која има значај за правне односе. Сходно наведеном, по оцени овога суда, одштампане слике СМС порука упућене од стране окривљеног, у смислу одредбе члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП, којом је ближе одређен појам исправе,

могу се сматрати исправом и као такви се могу користити, односно извести као доказ у кривичном поступку.

Поред тога, по налажењу Врховног суда, одштампани текст предметних порука, које је доставила оштећена, а што је сходно одредби члана 139. став 1. ЗКП један од начина на који се прибавља исправа, представља саставни део исказа оштећене, која је својим исказом датим на главном претресу потврдила аутентичност истих, због чега су супротни наводи захтева за заштиту законитости о незаконитости ових доказа, оцењени неоснованим.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је у осталом делу недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту, као разлог за подношење, истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с тим што образлажући ову повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, бранилац не указује у чему је конкретно суд повредио кривични закон већ наводи да је изрека пресуде неразумљива, јер су описане поруке увредљиве садржине а не ради се о претњама, на који начин се суштински указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Миодрага Глоговца, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић